

Country Weekend na Veveří 2004

[Foto](#)

Datum	13. - 15. srpna 2004	
Pořádal	Lucius	Veveří
Zúčastnili se	Koža	Vystupující
	Donny	Vystupující
	Paťa	Vystupující
	Kalif	Vystupující
	Worlík	Vystupující
	Jiřka	Vystupující
	Mladej Charlie	Vystupující
	Honzík	Vystupující
	Pepíček	Vystupující
	Doupina	Vystupující
	Peetrs	Vystupující
	Giovanni	Vystupující
	Monička	Vystupující
	Kráter	Vystupující
	Staňa	Vystupující
	Caesar	Vystupující
	Sluníčko	Vystupující
	Jája	Vystupující
	Eva	Vystupující
	Slovan	Vystupující
	Soňa	Přihlížející
	Bratři Peckoslavové	Vystupující
	Václav	Vystupující
Zapsal	Zapsal Caesar s úpravami ostatních zúčastněných	

Pátek 13. srpna 2004

Po dlouhých přípravách a zkouškách jsme konečně měli odjet vystupovat na Veveří jako součást country festivalu. Svítlo slunko a bylo teplo. Já se Standou jsme se připravili parníkem kolem šesté hodiny. Hned po příjezdu nám hrad přišel podezřele tichý. Oba jsme věděli, že kdyby tu už ostatní byli, nepřeslechli bychom je. Naštěstí si kastelán po chvílce všiml, jak tam bloudíme. Trochu nás zarazilo, že neví, kdo je to Lucius a co tu děláme, ale po chvílce

vysvětlování si vzpomněl. Dozvěděli jsme se, že už tu dávno mají být i ostatní, tak jsme se rozhodli natáhnout karimatky a počkat. Naše čekání netrvalo dlouho. Po chvilce se do hradu začali všichni po kouskách auty i pěšky trousit. Tak jsme se sešli opět všichni. Kastelán nám ukázal kde se umýt a postavit si stany. Po hodině urputného snažení bylo dokonáno. Ti, co chtěli mít pohodlí ve stanu, měli postavené stany a my ostatní jsme si natáhli své karimatky a spacáky pod plachtou pódia. Jelikož tam byl i nějaký abstraktní malíř, tak jsme hodinu přemýšleli nad jeho obrazem. Každý v něm něco našel. Koža turbopapouška, Jiřinka v tom viděla samý chlapy a tak dál... Začalo se stmívat. Všichni jsme věděli, co nás čeká. Kolem dvou spojených stolů vzplály ohně a začalo se jíst a pít (teda, toho jídla moc nebylo, ale jelikož hlad je převlečená žízeň, byli jsme spokojeni). A tak se pilo, povídalo a bylo veselo. Kolem jedné hodiny ranní se to pomalu začalo trousit do tepla svého ležení a tak u stolů zůstalo jen pár lidí (a jestli ti tu noc spali nevím). Každopádně sny byly sladké.

Sobota 14. srpna 2004

Ráno jak jsem se vzbudil, všiml jsem si, že nějaká skupinka včele s Kožou chodí po nádvoří a dívají se, co je potřeba udělat. Ihned jak došli ke stánku se zmrzlinou, bylo jasné, co je potřeba udělat-potěšit chuťové buňky. Jejich hovor všechny upozornil, že už se nevyspí. Tak jsme postupně všichni vstali a šli se najíst. Někteří z nás však zpozorovali, že doma z ledničky mohli vzít klidně i víc jídla a to co mají, jim vystačí stěží na svačinu. Tak jsme se Eva, Jiřinka, Pepa, Standa a já rozhodli jít vykoupit obchod v nedaleké Veverské Bítýšce. Cesta byla dlouhá a náročná, ale zvládli jsme ji a tak jsme se po půl hodině v obchodě vraceli zpět na hrad s plnými břichy i taškami.

Dopoledne jsme pak ještě namotávali vějíře, louče a hole, aby byl odpoledne veget. Ve dvě hodiny začal festáček. Ze začátku sice trochu přšelo, ale to brzo přestalo. Lidí se sešlo něco kolem stovky a tak jsme tam všichni poslouchali country až asi do šesti, kdy nám oznámili, že další skupina zpívat nebude, protože jim někdo vykradl auto s kytarami a ostatními nástroji. Lidí začali odcházet a už to vypadalo, že než začneme, nikdo tu nebude. Kolem půl osmé se ale začalo stmívat a lidi začali vycházet z hospůdek a přišli taky nějací, co došli jenom na vystoupení bez festáku (típuju, že těch bylo nejvíce). A tak se setmělo a začalo se vystupovat. Lidem se to líbilo, hole moc nepadaly a z mého pohledu to vypadalo, jakoby ani nikdo neměl okno. Každopádně podle pozdějšího průzkumu veřejného mínění byly nejlepší vějíře (ty se fakt povedly!) Jak to skončilo, lidi chvilku chválili a pak se rozutekli. Stánek s pitím se sbalil a nám nezbylo než sednout k ohni. Tak jsme tam seděli, hráli na kytaru a zpívali. Pítí taky nebylo málo a tak bylo jak předchozího večera veselo. Spát nás šla většina až kolem jedné a zbytek jestli šel spát opět nevím.

Neděle 15. srpna 2004

V neděli jsme vstali, najedli se svých posledních zásob a začali uklízet. Vysbírali jsme papírky až k autobusu, uklidili ohniště a další veřejně prospěšné práce. Potom jsme zalezli do hospody a seděli tam. Kolem jedenácté jsme se já a Standa vydali směrem k parníku, abychom pokojně odcestovali do Brna.

Slyšel jsem pak ještě v pondělí na tréninku, že se mělo jet vystupovat ještě v neděli na večer, ale o tom podrobnosti nevím.